

pro
ZUŠ

2015/2016

číslo 1

ZUŠ Karla Malicha

**Rozhovor s Mgr. Art.
Františkem Macháčem**

**Premiéra tanečního
vystoupení Edith Piaf**

Vítáme vás, naši věrní čtenáři!

Nový školní rok přináší nové číslo našeho časopisu a nové informace. Od nových událostí očekáváme, že pro nás budou přínosem. Žáci a jejich rodiče se těší, že vznikne zajímavé výtvarné dílko nebo se dočkají pěkně zahrané skladby či krásného tanečního nebo divadelního vystoupení. Učitelé očekávají, že se žáci rádi naučí novým dovednostem, že společně zažijí radost z objevených možností tvorby a spolupráce při rozvíjení nových talentů. Ředitelé právem očekávají, že všechna ta tvrdá práce po celý školní rok přinese to správné ovoce.

Časopis proZUŠ chce být víc než jen prostředníkem při předávání informací, zkusme něco nového, něco navíc. Zkusme využít nápady, jak můžeme navzájem spolupracovat. Co třeba pálí Vás? Možná to už v jiné škole řešili. Jaké Vy máte zkušenosti s granty na koncerty vašich dětí? Co se Vám osvědčilo při vedení agendy vaší školy? Máte notoviny a můžete je nabídnout? Uvítali byste v časopise inzerci nástrojů nebo jiného vybavení? Jakýkoli podnět je vítán. I z malého nápadu může vzniknout velký projekt. Těšíme se na Vaše podněty a přejeme všem čtenářům úspěšný školní rok 2015/2016.

redakce proZUŠ

„Nejlepší cesta, jak mít dobrý nápad, je mít hodně nápadů.“
(Linus Pauling)

Obsah

4 Základní umělecká škola Karla Malicha

7 Rozhovor s Mgr. Art. Františkem Macháčem

13 Světlo za Lidice – děti zpívaly dětem

15 Setkání partnerů projektu Comenius na Islandu

20 Chcete své dítě přihlásit do výtvarného oboru?

24 Celostátní semináře pro učitele ZUŠ a SUŠ

29 Premiéra tanečního vystoupení Edith Piaf

36 Závěrečný koncert HOPEM – POPEM

38 Organizace školního roku 2015/2016

40 Kalendárium

42 Luštění

43 Minikvíz

ZUŠ Karla Malicha

ZUŠ Karla Malicha, nová budova v pasivním standardu

Hudební škola Holice byla založena v roce 1952 a již od počátku se žáci několikrát stěhovali do různých budov ve městě. Od roku 1990 zastupitelé diskutovali o novém školním objektu a po několika změnách a návrzích byl v roce 2012 zastupitelstvem schválen projekt architektů Heleny a Dalibora Borákových z ateliéru Dobrý Dům, s.r.o.

Stavba byla postavena za 18 měsíců

Od začátku realizace nové budovy se řešily hlavně otázky efektivnějšího využití pozemků v centru města a s tím spojený objem stavby a podlahové plochy a v neposlední řadě také stejná cena jako u klasické stavby. Ovšem to nejdůležitější, co město získalo výstavbou budovy v pasivním standardu, je výše provozních nákladů (topení, chlazení, větrání, ohřev teplé vody a osvětlení), které by měly být minimálně o 60 % nižší než u klasické stavby. S novou budovou došlo také ke změně názvu školy ze ZUŠ Holice na ZUŠ Karla Malicha – malíře, sochaře a především holického rodáka a čestného občana města Holic, který patří mezi naše nejvýznamnější současné výtvarníky. Jeho plastiky jsou umístěny v nové budově a jeho literární dílo je citováno i na potiscích skel na fasádě.

Budova ZUŠ Karla Malicha je vystavěna v energeticky pasivním standardu a v 1. NP má deset učeben, koncertní sál pro 50 osob, notový archiv a sborovnu. Ve 2. NP se nachází zrcadlový taneční sál + šatny a sklad pro taneční obor. Dále je zde výtvarný obor, který se může pochlubit kreslírnu a keramickou dílnou, které jsou doplněny místností s keramickou pecí a dostatečnými skladovacími prostory. V tomto podlaží ještě máme kabinet tanečního oboru, sekretariát a ředitelnu. Ve 3. NP je velký víceúčelový sál pro 250 návštěvníků, jeho balkón je ve 4. NP spolu s foyerem a s kavárnou.

Foyer

Pro objekt školy byly navrženy dva systémy vytápění. Pro malé místnosti, převážně učebny na severní straně budovy a pro ohřev teplé užitkové vody byl použit systém tepelných čerpadel vzduch-voda a tato čerpadla jsou umístěna na střeše budovy. Sály a foyery jsou vytápěny vzduchotechnicky. Část tepla je přiváděna větracím vzduchem, část je zabezpečena klimatizačními jednotkami v rezervním chodu. Zdrojem tepla jsou tepelná čerpadla vzduch-vzduch, která umožňují také případné chlazení. Stínění budovy je řešeno tak, že všechna okna na východní, jižní a západní straně jsou vybavena vnějšími žaluziemi. Sestava na každé straně je samostatně řízena nadřazeným systémem měření a regulace

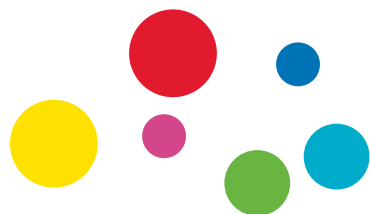
skutečného slunečního svitu dopadajícího na danou fasádu. Je-li požadavek teplotu v místnostech zvýšit, systém vyhodnotí, zda je k dispozici sluneční energie a nastaví žaluzie.

Společenský sál

ZUŠ Karla Malicha v Holicích napsala ve školním roce 2014/2015 první kapitolu ve využívání nových prostor a nutno podotknout, že jsou všichni z nových prostor nadšení a všichni se sem rádi vracejí.

V současné době tato budova získává jedno ocenění za druhým jako stavba a na nás je tento prostor naplnit velkým nadšením do uměleckých oborů.

Základní umělecká škola Karla Malicha

Logo školy

Mgr. Art. František Machač
ředitel ZUŠ Karla Malicha

Rozhovor s Mgr. Art. Františkem Machačem ředitelem ZUŠ Karla Malicha

Pane řediteli, mohl byste nám, prosím, krátce představit Vaši školu?

V současné době máme 570 žáků ve čtyřech oborech a 30 zaměstnanců, z toho 4 jako technický personál. Dále zajišťujeme výuku na pěti odloučených pracovištích v Býšti, Dašicích, Dolní Rovni, Moravanech a Sezemicích.

ZUŠ Karla Malicha je založena především na kolektivní výuce v souborech a orchestrech nebo na vynikajícím výtvarném oboru, který se těší velkému zájmu dětí i veřejnosti.

Mgr. Art. František Machač

Řeknete nám prosím pár slov o vašich souborech a orchestrech?

Z našich orchestrů zde musíme jmenovat dechový orchestr **BaŠaPa**, který vznikl před deseti lety, ale součástí ZUŠ je čtvrtým rokem. Dechový orchestr BaŠaPa během roku stihne více jak třicet vystoupení. Vystupuje na nejrůznějších akcích v širokém okolí a reprezentuje Holice třeba na Slovensku, Polsku nebo v loňském roce ve Valdštejnských zahradách v Senátu ČR. Tento orchestr čítá téměř padesát mladých hudebníků od 10 do 20 let a od jeho založení je jeho dirigentem a uměleckým vedoucím František Machač (můj otec). Dále zde máme přípravný dechový orchestr BaŠaPa, který slouží k přípravě do velkého orchestru, a vedoucím tohoto seskupení je Ondřej Lisý.

Smyčkový orchestr vznikl před třemi lety a v dnešní době má více jak 25 členů. Jsem rád, že máme zastoupeny všechny smyčcové nástroje, a myslím si, že tento orchestr je už nyní ozdobou naší školy. Přípravný smyčkový orchestr byl založen v loňském školním roce a má za sebou už několik vystoupení a dělá nám velkou radost. **Maximix** – smíšený soubor elektroakustických nástrojů, tak to je seskupení s převahou smyčcových nástrojů doplněné o elektrické kytary, baskytaru, klávesy a bicí a je zaměřené na populární hudbu. Tento soubor vystupuje několikrát ročně

Dechový orchestr BašPaPa – Senát 2014

a vždy udělá na koncertech ten správný rozruch, za který může především vynikající učitelka Marie Valentová. Dále máme kytarový orchestr pod vedením Gabriely Kudláčkové, který v loňském roce udělal veliký pokrok. V neposlední řadě musím jmenovat nově se rodící pěvecký sbor pod vedením Magdaleny Vlasákové a Martina Berana nebo akordeonový soubor vedený Pavlou Bezdíčkovou.

Zaujalo mě, jak jste hezky charakterizoval výtvarný obor. Můžete se s námi podělit o jeho úspěchy?

Hlavní úspěch vidím v tom, že je výtvarný obor hojně navštěvován a je o něj velký zájem. Na tomto obrovském zájmu se podílí Stanislava

Výtvarný obor – pastel

Honsová a Edita Slabá, které se úžasně věnují dětem a je na nich vidět, že tím žijí a dávají do toho všechno. Během roku připraví celou řadu výstav, vernisáží, navštěvují východočeskou galerii v Pardubicích nebo se podílejí na mezioborové spolupráci.

Ráda bych se na chvíli vrátila k Vaší nové škole, kterou jste nám představil v minulém článku. Nabízí opravdu úžasné možnosti. Na co má, podle Vás, největší vliv to, že můžete žáky učit v krásné a zajímavé budově?

Taneční sál

vždy dodávám: „S touto budovou postoupila ZUŠ Karla Malicha z Okresního přeboru do Ligy mistrů“.

Zaujalo mě logo vaší školy. Mohl byste nám popsat jeho význam?

Naše logo vychází z pastelů Karla Malicha a návrh dělalo studio Najbrt, které je autorem i informačního systému ve škole. Jen bych doplnil, že toto logo je i na žákovských knížkách, programech koncertů, plakátech a každá učebna je označená jinou barvou nebo třeba v učebnách máme také kulaté nástěnky.

Dovolím si položit Vám několik otázek a poprosím Vás o první odpověď, která Vás napadne. Jak dlouho jste ředitelem?

Ředitelem jsem od srpna roku 2012, tedy tři roky a pokud bych mohl vrátit čas, tak bych asi touto cestou už nešel. V minulosti jsem působil ve Filharmonii Hradec Králové a v současné době učím ještě na

Přízemí foyer – nástěnky

konzervatoři Pardubice (obor kontrabas). Dále se věnuji svému seskupení – kontrabasovému kvartetu The Pink Elephants. Jsem 5 let ženatý (manželka je také kontrabaskistka) a spolu máme dvě nádherné děti Františka (4 roky) a Elišku (1,5 roku).

The Pink Elephants

Co pro Vás bylo na funkci ředitele nejtěžší?

Nejtěžší bylo na funkci ředitele zvládnout úřednickou mašinerii, vyhlášky, zákony, spolupráce s Pardubickým krajem, názory zřizovatele (město Holic), zastupitelů a rodičů. Také Evropský projekt – operační program pro vzdělání a konkurenceschopnost OPVK. A výstavba nové školy? Tak o tom se dá napsat román :-). Bohužel jsem věci, o kterých mám nyní rozhodovat, nikde nestudoval. Celý život se učíte hrát na nějaký nástroj a potom jste najednou manažer, ekonom, právník, zdravotník, bezpečák atd... Práce s dětmi je z toho všeho za odměnu.

Co Vás nejvíc překvapilo?

Soustředění BaŠaPa

Neochota naslouchat problematice ZUŠ na všech úrovních. Takže stále dokola vysvětlování, že to stojí za to, investovat do tohoto druhu vzdělávání.

Na co jste pyšný?

Na svoji rodinu, svoje žáky, novou budovu, naše soubory a orchestry. Na to, že se stále zlepšujeme a je o nás hodně slyšet.

Co je u Vás na škole zajímavého?

Věřím, že je naše škola zajímavá tím, jak se snažíme soustředit na naše kolektivy. Myslím, že devět souborů nebo orchestrů, které během tří let vzniklo je mimořádné. Máme zde vynikající výtvarný obor, o který se starají dvě vynikající učitelky Stanislava Honsová a Edita Slabá. Začínáme s LDO a s Tanečním oborem, takže tam to chce ještě čas, ale už teď je vidět, že to bude dobré.

Co Vás nejvíce chytlo za srdce?

Nejvíce mě dojal zájem našich dětí a to, že se celkově mění klima v naší škole. Celé holicko o nás ví a ZUŠ Karla Malicha je respektovaná instituce.

Co je nejtěžší?

Celkové financování ZUŠ je celkem problém a do budoucna to nevidím příliš dobře.

Co je u Vás netradiční?

Jelikož naše škola byla zapojena od dubna 2013 do prosince 2014 v projektu OPVK s názvem „Takhle nás to bude mnohem víc bavit“, tak jsme měli možnost na naší škole přivítat vynikající lektory v hudebním a výtvarném oboru. Celá řada vynikajících pedagogů se věnovala našim dětem a tyto kurzy mají za následek, že se přístup dětí změnil a je to znát i na výsledcích školy. Na tomto místě musím jmenovat například Lukáš Janko (housele-viola), Rudolf Beran (žesťové nástroje), Jan Kvapil (zobcová flétna), Jana Turková (klavír), Vilém Valkoun (klavír), Jan Čížmář (kytara) a mnoho dalších.

The Pink Elephants

Jak zvládáte administrativní požadavky na provoz a vedení školy?

Administrativní stránku asi zvládám hlavně díky iZUŠ, který používáme na naší škole od roku 2013. Ale na tuto otázku musejí odpovědět kontrolní orgány :-). iZUŠ je velký pomocník, a pokud dojde ještě k doplnění tohoto systému, tak to bude skvělé.

Také učíte. Jaké předměty?

Vyučuji hru na kontrabas a baskytaru a k tomu vedu smyčcový orchestr. Mám zde celkem dobré žáky a hlavně mám radost, že si sami nacházejí k hudbě cestu. Smyčcový orchestr je společná práce všech učitelů ze smyčcového oddělení a myslím si, že časem dokážeme velké věci.

Učebna hudební nauky

Čím Vás Vaši žáci překvapili nebo dojali?

Svým zájmem a v některých případech i nadšením do práce a na nás je tyto pocity v nich vyvolávat.

Vážený pane řediteli, děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám, aby se Vám ve Vaší krásné škole co nejvíce dařilo. Mnoho úspěchů nejen ve vedení školy, ale také v osobním životě. Abyste mohl co nejvíce hrát a aby láska k umění nenaplňovala jen Vás, ale aby ji vnímali co nejvíce i Vaši žáci a kolegové.

Šárka Procházková

Světlo za Lidice – děti zpívaly dětem

Od roku 2007 se do Lidic sjíždějí děti z celé České republiky, aby „naplnily“ motto nesoutěžní přehlídky dětských pěveckých sborů – „**Jsme děti, které zpívají lidickým dětem**“. Dne 13. 6. 2015 se konal již IX. ročník přehlídky, která je organizována s podporou Ministerstva kultury ČR, Ministerstva školství a mládeže ČR a krajských hejtmanů.

Lidice 2015

Osobní záštitu převzal 1. místopředseda Senátu parlamentu ČR Přemysl Sobotka, uměleckou pak Leona Machálková, která na slavnostním zahájení přehlídky se všemi zpívajícími dětmi zazpívala českou státní hymnu. Poté začala jednotlivá vystoupení všech sborů, když za každý kraj byl nominován pouze jeden sbor. Výjimkou byly naše dva pěvecké sbory ZUŠ B. Martinů v Havířově – **Meandry** a **Studánka**, kde naši zpěváci vystoupili ve dvojnásobném čase než jiné sbory (10 minut) a představili se zde s tematicky vhodným programem. V jejich podání zazněly tři písně – Život vojenský, Stačí se nadechnout a Some nights, které byly nastudovány pod vedením sbormistrů Oldřišky Honsové a Moniky Juchnové (Meandry) a Vlastimila Nitschmanna (Studánka).

V tomto, svou bolestí mimořádném místě, pocítili nejen dospělí, ale i děti hlubokou a tragickou vážnost události v Lidicích. Všichni jsme

navštívili muzeum a ostatní pietní místa, která v nás zanechala vjemy varování před jakýmkoli válečnými sváry do budoucna.

Veliké poděkování za pomoc při dopravě na Kladensko náleží hejtmanství Moravskoslezského kraje pod záštitou hejtmana pana Miroslava Nováka, celému vedení naší ZUŠ, mým kolegům Gabriele Tomiczkové-Guziurové, Kateřině Krakowczykové a Janě Horské za pomoc při uskutečnění náročné akce, ale hlavně našim dětem.

Leona Machálková převzala uměleckou záštitu nad celou akcí

Oldřiška Honsová
učitelka ZUŠ Bohuslava Martinů Havířov

Setkání partnerů projektu Comenius na Islandu

ISLAND, Reykjavík, Kópavogur, 1. – 7. 6. 2015

Na pracovním setkání projektu Comenius na Islandu naši školu reprezentovala Jana Janštová, koordinátorka projektu, Roman Konůpka, ředitel školy a manager projektu, a BcA. Jana Todićová, zástupkyně ředitele, kterou na tento výjezd nominoval ředitel školy. Jednotlivé obory reprezentovaly žákyně Nikola Konůpková, Kateřina Krajčová, Magdalena Černotová a Noemi Savková.

Pracovní průběh výjezdu

1. června

Dlouho očekávaný poslední výjezd projektu na Island nám tentokrát zkomplikovalo zrušení jednoho letu a také stávka v Reykjavíku. Nakonec jsme ale šťastně odletěli o den dříve a mohli se alespoň lépe srovnat s místním časem a také zcela odlišným podnebím. Naše cesta začala kolem čtvrté hodiny ráno, kdy jsme se vlaky a autobusem dopravili na Letiště Václava Havla v Praze, odkud jsme odletěli nejprve do norského Oslo a odtud pak na Island do města Keflavíků. Do hotelu Kríunes v partnerském městě Kópavogur jsme dorazili velkým taxi ve tři hodiny ráno. Nutno podotknout, že to tak vůbec nevypadalo, protože na Islandu je v tomto období stále světlo.

2. června

Získaný den navíc na Islandu jsme se rozhodli aktivně využít a všichni společně jsme se vypravili do menšího centra města. Po nutné návštěvě směnárny jsme si prohlédli nejbližší okolí a nakoupili první dárky pro své blízké. Po menším obědě jsme se vrátili zpět na hotel,

Delegace na Island

kde už jsme se potkávali i s ostatními zahraničními partnery projektu. Většinu z nich už jsme znali, proto bylo naše setkání velmi vřelé. V 18 hodin místního času si pak pro naše děvčata přijely hostitelské rodiny s dětmi.

3. června

Byli jsme velmi zvědaví na místní školu „Smáraskóli“, která nás pozvala, a dnes jsme se s ní mohli konečně blíže seznámit. Islandští kolegové nás vyzvedli na hotelu a přivezli ke škole. Uvítala nás ředitelka školy Björg Baldursdóttir a samozřejmě také hlavní koordinátorka projektu Ragna Klara Magnúsdóttir, která je právě z Islandu. Poté nás čekal uvítací program studentů. Písničky, národní lidové tanečky, dokonce rap a také muzikál „O ovoci a zelenině“. Milým překvapením bylo pro všechny vystoupení klauna Tonniho – manžela německé kolegyně. Následovalo 1. projektové setkání. Na program byl hlavně poslední hudební úkol, který musely všechny země splnit – zahrát a natočit dětský muzikál. Naše škola jej jako první stihla vytvořit a prezentovat už na setkání v České republice. Proto jsme mohli udělat také něco navíc a na přání našich zahraničních přátel jsme natočili ještě píseň „Chci být tvoje ráno“, jejíž hudbu napsal pan ředitel na text Miloše Skalky a kterou natočili učitelé naší školy. Po předvedení Powerpointové komentované prezentace, ve které jsem dokládala naši práci od posledního setkání a shrnovala přínos celého projektu, jsme se tedy mohli prezentovat i naši čerstvě natočenou písní. Nadšené ohlasy nás velmi potěšily. Po školním obědě nás žáci provedli po škole a my jsme

Okolí Modré laguny

si mohli udělat obrázek o způsobu výuky na Islandu. V červnu zde mají už prázdniny, proto jsme bohužel nemohli nahlédnout přímo do vyučování. Večer jsme si mohli pracovně oddechnout v asi hodinu vzdáleném termálním koupališti Modrá laguna, kde jsme všichni společně také povečeřeli.

4. června

Brzy ráno jsme se autobusem vypravili opět do školy, kde jsme byli rozděleni do skupin a přiděleni k třídám. S těmi jsme pak měli různé programy ve městě. My jsme si udělali výlet do Reykjavíku, kde jsme se podívali na „Perlan“, což je zásobárna horké vody pro celý Reykjavík a jeho okolí, ve které je navíc ukryto několik restaurací, muzeum a také nabízí krásný výhled ze své panoramatické terasy. Mohli jsme vidět nejen město jako na dlani a všudypřítomné zasněžené

Gejzír Strokkur

hory a sopky na obzoru. Dohlédli jsme i na katedrálu „Hallgrímskirkja“, která je se svojí výškou 75 metrů nejvyšší stavbou v hlavním městě. Viděli jsme také moře, ke kterému jsme se následně vypravili. Prošli jsme ještě kolem meteostanice a pak už jen sestupovali dolů. Nebylo žádné teplo, většinou jsme měli teplé bundy a čepice, u moře byl ale vybudovaný nepříliš hluboký bazén s horkou vodou, takže přesto, že začalo lehce pršet, se tady většina našich dětí vykoukala. Po této poslední zastávce jsme se prošli až do školy. Na projektovém setkání se tentokrát řešilo hlavně zpracování závěrečné zprávy pro mezinárodní agenturu, která projekt zaštiťuje. Večeře následovala ve stylové restauraci přímo v přístavu v Reykjavíku.

5. června

Po ranním příjezdu do školy jsme se opět rozdělili do skupin a měli se třídami různé programy. Naše třída se podívala nejprve s islandským průvodcem do ulic Reykjavíku, pak jsme navštívili muzeum „Landnámssetrið“, kde jsme se mohli interaktivním způsobem dozvědět plno poutavých věcí o počátečním osídlování Islandu a prvních knihách. Děti si pak samy zkusily psát brkem na tuhou napodobeninu tehdejšího papíru. Malý oddech v centru města nám umožnil nakoupit si hezké suvenýry.

Autobusy jsme se vrátili do školy, kde nás tentokrát navštívil starosta Kópavoguru Ármann Kr. Ólafsson a popovídal nám o svém městě. Většina partnerů měla předešlý program delší, proto se nyní odebrala na nákupy. My jsme se rozjeli na hotel, v jehož okolí jsme konečně mohli nafotit pár hezkých záběrů, neboť se nacházel v krásném prostředí u jezera „Ellidavatn“. Večeři pro nás tentokrát partneři z Islandu připravili přímo na hotelu. Zpestřením byla místní hudební skupina, ve které hrála také jedna z islandských učitelek. S některými kolegy jsme se už tento večer rozloučili.

6. června

V sobotu jsme měli den vyhrazený na poznávání krás Islandu. Spolu s některými dalšími partnery jsme se rozhodli pro „Golden Circle Tour“, komentovaný osmihodinový autobusový výlet po jihozápadním Islandu. Nejprve jsme se podívali do „Friðheimar“, skleníkového centra, kde se pěstují rajčata a okurky bez pesticidů za pomoci geotermálního tepla, kterého má Island hojnost. Zajímavostí bylo, že včely si sem Islandané vozí z Holandska. Zem, kterou jsme viděli mimo město, pokrývala převážně ztuhlá láva, proto zde toho moc neroste. Nízké stromy, které jsme mohli zřídka vidět, byly vysazeny uměle, převážně bříza a smrk. Další zastávka byla u areálu „Geysisstofa“, tedy u gejzírů. Kromě menších až 100 °C horkých gejzírů jsme mohli pozorovat každých 7 minut až 30metrovou erupci gejzíru „Strokkur“. Nad tímto gejzírem jsme vyšplhali na monumentální skálu, ze které jsme se mohli kochat nádherným výhledem.

Gejzír Litli

Autobus nás poté přivezl k další islandské chloubě – k vodopádům. Dostali jsme se k „Gullfoss“, který se skládá ze dvou vodopádů a jeho výška je celkem 31 m. Projeli jsme dál kolem překrásného největšího jezera „Thingvallavatn“ s rozlohou 83 km² a hloubkou 109 metrů až k národnímu parku „Thingvellir“. Tam jsme se prošli kolem

„Drekkingarhylur“, hlubokého bazénu v řece „Almannagjá“, kde se až do počátku 18. století konaly popravy. K hotelu jsme přijeli plni krásných dojmů. Zbyly nám poslední chvíle s některými zahraničními kamarády a nastalo dojemné loučení.

7. června

Dny na Islandu utekly jako voda a my jsme se museli vrátit zase domů. V časných ranních hodinách přivezly hostitelské rodiny zpět naše děvčata a v plném počtu jsme se vydali na dlouhou cestu. Ještě na letišti jsme potkávali německé přátele, loučení opravdu nemělo konce. Naše letadlo tentokrát vedla vzdušná dálnice do švédského Stockholmu a teprve odtud do Prahy. Vlak z Prahy se nám opozdil tak, že nám ujel poslední spoj, takže cesta se nám ještě trochu protáhla. Naštěstí žijeme v moderní době taxislužeb, takže všechno nakonec dobře dopadlo.

Výjezd na Island završil dvouletý projekt Comenius, který nám přinesl mnoho cenných zkušeností a nezapomenutelných zážitků. Děkuji panu řediteli Romanu Konůpkovi, že mě jmenoval do funkce koordinátorky projektu a umožnil mi tak posunout samu sebe o kus dál. Děkuji také všem učitelům, žákům i jejich rodičům za cennou práci na projektu a za stálou podporu.

Jana Janštová
koordinátorka projektu Comenius

Vodopády

Chcete své dítě přihlásit do výtvarného oboru?

Kluk

O výtvarných oborech ZUŠ už bylo napsáno mnoho zajímavých a erudovaných článků. Skoro by se zdálo, že přidávat k nim další by bylo nošení dříví do lesa. Snad jediné přísloví: „Když dva dělají totéž, není to totéž,“ mi dává smysl se do něčeho podobného sám pustit. Začal bych příhodou z dob dávno minulých. Bylo mi čerstvě osm let a začínalo druhé pololetí školního roku. Moje situace nebyla nijak růžová. V pololetí mé vysvědčení zdobila dvojka z chování, můj žákovský sešitek byl do poslední stránky popsán převážně poznámkami nespokojených učitelů a vypadalo to, že do konce školního roku to nebude lepší. A už sama myšlenka na to, jak mnoho dní ještě do něho zbývá, byla dosti tíživá. Soustředit se na výuku nebylo snadné, ale dalo se to zvládnout.

Měl jsem rád pohyb, přírodu, na vesnici bylo mnoho zvířat a různých zajímavých věcí a příběhů. Sedět ve třídě celé dopoledne proto nebylo pro mě tak snadné zvládnout. Potom přišel oběd. Nejdříve dlouhá fronta a potom ostříží zrak dozírajících pedagogů sledující můj talíř do chvíle, než bude zcela prázdný bez ohledu na to, jaké jídlo na něm zrovna leží, to mě stálo mnohdy zbytky mých sil.

Potom následovala družina. V případě špatného počasí jsme nemohli jít ven. Při počtu dětí, které se v prostorách družiny nacházely, mi to připomínalo tmavou krabici, ve které jsme se přesýpali ze strany na stranu. Hlasitý hlas paní družinářky usměřňoval náš pohyb. Potom přišel ten kýžený okamžik, kdy se otevřely dveře, a byli jsme volní. Čekání na tuto chvíli bylo někdy nekonečné a dostat poznámku nebylo příliš složité. Jednoho dne jsem přišel do družiny vyzbrojen myšlenkou a odhodláním, že zkusím nakreslit strom. Zelená lízátka,

O výtvarných oborech ZUŠ už bylo napsáno mnoho zajímavých a erudovaných článků. Skoro by se zdálo, že přidávat k nim další by bylo nošení dříví do lesa. Snad jediné přísloví: „Když dva dělají totéž, není to totéž,“ mi dává smysl se do něčeho podobného sám pustit. Začal bych příhodou z dob dávno minulých. Bylo mi čerstvě osm let a začínalo druhé pololetí školního roku. Moje situace nebyla nijak růžová. V pololetí mé vysvědčení zdobila dvojka z chování, můj žákovský sešitek byl do poslední stránky popsán převážně poznámkami nespokojených učitelů a vypadalo to, že do konce školního roku to nebude lepší. A už sama myšlenka na to, jak mnoho dní ještě do něho zbývá, byla dosti tíživá. Soustředit se na výuku nebylo snadné, ale dalo se to zvládnout.

Kreslíř

sedící na židli v rohu místnosti a pokračoval dál v kreslení. Brzy jsem zjistil, že moje myšlenka a postup při kresbě stromu je hodně pracná, ale horší bylo, že nevedla k uspokojivému výsledku. Dostavilo se zklamání a bezradnost. Ona starší dáma si vedle mě sedla a vlídně povídá: „Ty rád kreslíš, že ano?“ Ten tón hlasu žáka s podobnou pověstí, jakou jsem si vydobyl, mě zaskočil. Zvedl jsem oči od papíru a viděl jsem laskavou tvář, kterou si do dneška přesně pamatuji. Šedé vlasy, vyčesané do drdolu, a pomněnkově modré oči hledící na mě přes brýle se stříbrnými obroučkami. „Ano,“ zmohl jsem se na odpověď. Jako by znalá mého nerovného zápasu se stromem pokračovala: „Když chceš nakreslit věc tak, aby vypadala opravdově, nemusíš znázornit vše, co vidíš. Čára, která vhodně zachytí tvar větví a kmene to dokáže sama.“ Vzala tužku a začala mi kreslit na papír přede mnou stromy jehličnaté a listnaté, pejska s chlupatou tlamou, postavy lidí. Bylo to jako by ke mně přišel anděl. „Tak a teď ty,“ řekla. A ono to fungovalo. Mohl jsem kreslit svět kolem, který jsem měl rád,

Malířka

a zůstalo ve mně přesvědčení, že snad i on má rád mě. Anděl z naší družiny za čtrnáct dní odešel, ale světlo, které rozsvítil v mém srdci, ne. Svítí tam až do dnešního dne a probudilo ve mně lásku k výtvarnému umění a zcela jistě ovlivnilo můj vztah ke světu i lidem.

Věřím, že se ve „městě“ jménem Výtvarkov, tedy výtvarných oborech ZUŠ, podobné zázraky dějí do dnešního dne. Každý obrázek, čára, tečka, barevná plocha, ze které září, jsou toho důkazem a nelze je přehlédnout. Okamžiky, kdy děti mohou zůstat dětmi a každý tím, kým opravdu je.

Po šestnácti letech od výše popsané příhody jsem se, k překvapení mnohých, ocitl takzvaně na druhé straně barikády. A v současnosti již přes dvacet let pracuji jako učitel výtvarného oboru ZUŠ. Mnohé

Vítá Vás výtvarkov

V ateliéru

zážitky z dětství ve mně velmi živě zůstávají. Jsem rád, že jsem se mohl o jeden z nich s vámi podělit. Výtvarné obory u nás udělaly v posledních desetiletích velký skok dopředu. Máme propracovanou metodiku, společné přehlídky, kvalifikované pedagogy, můžeme vytvářet vlastní vzdělávací programy, které je na čem postavit.

Do našich tříd přicházejí stále noví a noví žáci se svými životními příběhy. Věci, události i lidé mohou být uvnitř úplně jiní než na povrchu. Kdo se o nich dozví a kdo se jim pokusí porozumět? Je to objevná plavba, na kterou se máme možnost vydávat s našimi žáky den co den. Nacházet skryté poklady života a podělit se o jejich krásu s ostatními. Nezbývá než popřát příhodný vítr, vnímavé srdce a pro nás dobře známé „oči dokořán“.

Jaroslav Soumar
učitel výtvarného oboru ZUŠ Police nad Metují

Celostátní semináře pro učitele ZUŠ a SUŠ

NÁRODNÍ INSTITUT
PRO DALŠÍ
VZDĚLÁVÁNÍ

Celostátní setkání učitelů výtvarného oboru ZUŠ (Q45-07-15-152)

ANIMACE – 103 let po narození Jiřího Trnky

Několikadenní pobytový vzdělávací program je zaměřen na prosazování nových metod a forem ve výuce výtvarného

oboru na ZUŠ pro celé věkové spektrum žáků, tj. přípravného studia, základního studia i studia pro dospělé. Vzdělávací program je pojat jako komplex spojující teorii s praxí.

Teoretická témata (8 hodin): aktuální dění ve vzdělávání ve výtvarném umění, symbolika a ikonografie – možnosti integrace do výtvarné výchovy, významové roviny zobrazovaných jevů a stávající možné formy spolupráce s různými subjekty věnujícími se výtvarnému umění a vzdělávání v něm. V praktické části (8 hodin) budou učitelům nabídnuty konkrétní praktické aktivity v několika uměleckých ateliérech – ukázky postupů výtvarných řemesel využitelných v oblasti výtvarného vzdělávání (kamenosochařství, scénografie, restaurování) a ukázky zajímavých výukových témat a metod výtvarného vzdělávání v oblasti výtvarných technik – grafiky, malby, kresby (seznámení s technikami, osvojení si technik, náměty pro výuku). Celostátní pojetí programu umožní a podpoří výměnu zkušeností a vzájemnou inspiraci mezi účastníky.

Termín konání: 30. září – 2. října 2015

Místo konání: SSPUŠ Zámeček – Plzeň

Lektoři: Vladimír Suchánek, Matyáš Trnka, Martina Voráčková,
Miroslava Brázdová, Aleš Pospíšil, Zuzana Hrubašová

Účastnický poplatek: 3 990 Kč

Bližší informace: Bc. Martin Plitz, DiS. (plitz@nidv.cz)

Hra na varhany (Y61-07-15-152)

Jádrum semináře je praktická metodologie výuky hry na varhany na ZUŠ. Výuka žáků v přípravném studiu, v I. a II. stupni základního studia, ve

Kulatý stůl – Novoměstská radnice Praha

studiu pro dospělé, rozšířená výuka – příprava individuálního studijního plánu žáka s rozšířenou výukou, příprava žáka na soutěž, příprava žáka na veřejná vystoupení, výběr vhodné instruktivní a přednesové literatury. Nabídka vzdělávacího programu je určena pro začínající i zkušené učitele.

Témata:

- **Specifické technické prvky manuálové a pedálové techniky**
Jitka Chaloupková (srovnání frekventovaných škol, nejčastější herní nešvary žáků, praktická metodická poradna)
- **Varhanní skladby B. Smetany, A. Dvořáka, B. Martinů a L. Janáčka**
Jan Hora (interpretační možnosti a návody – speciální zaměření na Postludium a Vigilií)

Doporučení lektora:

Donést vlastní exemplář Vigilie (B. Martinů) – bude možnost si označit vydavatelské změny v notovém textu provedené L. Janáčkem ad. a taktéž Postludium (L. Janáček) – z důvodu různosti vydání.

Termín konání: 10. října 2015

Místo konání: kostel sv. Václava, Praha 5 – Smíchov

Lektoři: Jitka Chaloupková, Jan Hora

Účastnický poplatek: 690 Kč

Bližší informace: PhDr. Ilona Juhásová (juhasova@nidv.cz)

Celostátní setkání učitelů tanečního oboru ZUŠ (U42-07-15-152)

Několikadenní pobytový vzdělávací program reaguje na aktuální potřeby učitelů tanečních oborů základních uměleckých škol v souvislosti s procesem kurikulární reformy základního uměleckého vzdělávání a je zaměřen na prosazování nových metod a forem ve výuce tanečního oboru na ZUŠ pro celé věkové spektrum žáků, tj. přípravného studia, základního studia i studia pro dospělé. Vzdělávací program je pojat jako komplex spojující teorii s praxí. Celostátní pojetí programu umožní a podpoří výměnu zkušeností a vzájemnou inspiraci mezi účastníky.

Celostátní setkání tanečního oboru ZUŠ Bystré

Konkrétní program bude probíhat ve **třech dílnách**:

Tanec v nás – Eva Blažíčková

Taneční kompozice – Bohumíra Eliášová a Jiří Jakl

Hudba a tanec – Lenka Švandová a Edgar Mojdl

Aktuální témata mohou účastníci konzultovat s lektory Ilonou Rudelovou a Jiřím Lösslem.

Termín konání: 14. – 16. října 2015

Místo konání: Hotel Bystré, náměstí Na podkově 84, 569 92 Bystré

Lektoři: Eva Blažíčková, Bohumíra Eliášová, Mgr. Jiří Jakl,
Lenka Švandová, Edgar Mojdl, Jiří Lössl, Ilona Rudelová

Účastnický poplatek: 3 990 Kč

Bližší informace: Bc. Martin Plitz, DiS. (plitz@nidv.cz)

Celostátní setkání učitelů souborové a orchestrální hry (B65-07-15-152) *NOVINKA*

Vzdělávací program je pojat jako komplex spojující teorii s praxí. Základními tématy budou: **práce s orchestrem** (souborem smyčcovým, komorním, symfonickým, dechovým, bigbandem - způsoby vedení zkoušek, povinnosti vedoucího souboru, dirigenta) – 4 hodiny, **repertoár pro orchestr** (soubor ZUŠ, výběr vhodného notového materiálu, jak upravovat, zpracovávat a aranžovat hudbu, nové trendy v populární i klasické hudbě, práce v notačních programech) – 4 hodiny, **souborová hra jako předmět v ŠVP**, význam soutěže pro rozvoj souboru/orchestru, důležitá pravidla pro přípravu souboru/orchestru do soutěže, podmínky soutěží – 4 hodiny. Součástí vzdělávacího programu budou workshopy – ukázky práce souborů a orchestrů pod vedením profesionálních dirigentů – 4 hodiny.

Termín konání: 4. – 6. listopadu 2015

Místo konání: ZUŠ Frýdlantská 1359/19, 460 01 Liberec

Lektoři: Václav Blahunek, Aleš Chalupský, Jaroslav Sochor

Účastnický poplatek: 3 990 Kč

Bližší informace: Bc. Martin Plitz, DiS. (plitz@nidv.cz)

Cesty k efektivní výuce v ZUŠ – Hra na elektronické klávesové nástroje (H35-07-24-152)

Pobytový vzdělávací program je zaměřen na aktuální potřeby učitelů základních uměleckých škol a využití nových metod a forem ve výuce hře na elektronické klávesové nástroje. Vzdělávací program je pojat jako komplex praktických i zážitkových metod. Bude uplatněn princip aktivní účasti učitelů s jejich žáky a princip vzájemné konzultace konkrétní problematiky. Vzdělávací program proběhne formou dvoudenního pobytového kurzu rozčleněného do tří pracovních dílen po čtyřech hodinách. Během dvou dní budou mít učitelé možnost projít všechny tři dílny. Náplň jednotlivých dílen bude upřesněna. V těchto třech dílnách budou získávat náměty pro svou práci interaktivní zážitkovou formou.

Každé téma bude doplněno praktickými příklady. Účastníci budou mít možnost konzultace s ostatními účastníky v moderované diskusi lektorem.

Termín konání: 12.– 13. listopadu 2015

Místo konání: Hotel Mlýn, Vílanec u Jihlavy

Lektoři: Bohuslav Zika, Eduard Spáčil, Bc. Michal Jakub Tomek

Účastnický poplatek: 1 400 Kč

Bližší informace: Zuzana Prokšová (proksova@nidv.cz)

Kulatý stůl – Podpora ZUŠ (Y87-07-15-152)

Koncepce vzdělávací oblasti ZUŠ/SUŠ, její realizace, náměty do budoucna

Moderované diskuzní fórum na téma – Podpora ZUŠ 2015 určené pro pedagogické pracovníky ZUŠ a SUŠ, zástupce MŠMT, Asociace ZUŠ ČR, uměleckých rad ZUŠ, vysokých uměleckých a pedagogických škol, pro lektory, garanty vzdělávací oblasti ZUŠ a SUŠ NIDV, zástupce zřizovatelů uměleckých škol a veřejnost.

Kulatý stůl – Praha

Termín konání: 24. listopadu 2015

Místo konání: Novoměstská radnice, Karlovo nám. 1/23, 128 00

Praha 2 – Nové Město

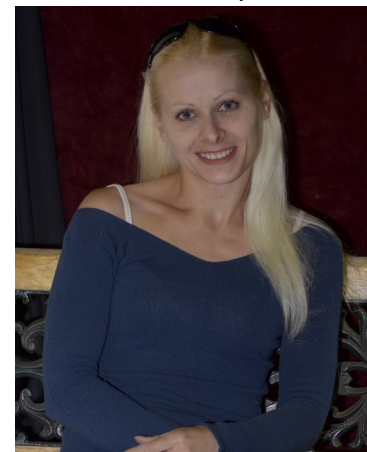
Účastnický poplatek: účast zdarma

Bližší informace: PhDr. Ilona Juhásová (juhasova@nidv.cz)

Premiéra tanečního vystoupení Edith Piaf 1. díl – Očima učitelky tanečního oboru Kamily Martínkové

Je pátek 19. června 2015 a hranická Sokolovna je již plná k prasknutí. Všichni se těší na premiéru tanečního oboru ZUŠ Hranice.

Učitelka Kamila Martínková

Děti se připravovaly v době svého volna, o víkendech. Aktivně se zapojili i rodiče nejen v zákulisí, ale také jako herci a tanečníci. Všichni společně dokázali splnit sen nejen sobě, ale i paní učitelce - tanečním vystoupením „Edith Piaf“, které jsem měla čest shlédnout. Nechala jsem se vtáhnout do děje, a věřte mi, když dohrála hudba a děti dotančily, stáli jsme všichni vedle sebe, tleskali a neskrývali dojetí. Bylo to úžasné a nezapomenutelné představení a já jsem věděla, že se s Vámi o ten zážitek musím podělit...

Kdy Vás napadla první myšlenka na realizaci projektu Edith Piaf?

Když jsem odešla z divadla a začala jsem učit (dva roky ve Valašském Meziříčí a 5 let v Hranicích). Tedy první myšlenka asi před sedmi lety. Ovšem Edith Piaf mám ráda už dlouho. Na konzervatoři jsme na ni dělali choreografii, líbí se mi francouzština a tak následoval výlet do Paříže. Tohle všechno mě tak nadchlo, že jsem si řekla, že to asi není samosebou a já to prostě musím udělat. Takže jsem to vzala jako takovou výzvu a nazvala ji svým snem.

Jak Vás napadlo vyprávět příběh beze slov, založený jen na hudbě a tanci? Jak to udělat, aby příběhu lidé porozuměli a pochopili ho?

Porozumění hodně pomohla videoprojekce. Nejdřív se zrodil nápad udělat projekt Edith Piaf. Potom jsem přemýšlela, jak to udělat. Pomohla mi zkušenost a praxe. Jezdila jsem se dívat na jiné projekty, čerpala jsem ze seminářů. Představu jsem měla vymyšlenou loni o prázdninách, potom nastal ten Rok s velkým R. Navíc je letos výročí 100 let narození Edith Piaf. O prázdninách jsem si udělala představu, že vypíchneme důležité životní etapy, které se v jejím životě odehrály. Jak se dostala nahoru,

Luis Leplée objevuje Edith

jak se dostala dolů. Studovala jsem její život, četla. Vybrala jsem, co je nejdůležitější.

Jak jste vybírala pořadí písní?

Na začátku jsme se snažili písničky seřadit chronologicky, jak vznikaly. Ale zjistili jsme, že to není možné. Náš projekt začíná v čase, kdy Edith bylo takových 17 let. V té době ještě nebyla známá a zpívala pouliční skladby a lidové písničky. To nikde na záznamu není, proto jsme použili písně, které jsou vždy k danému roku co nejbližší. Nicméně je třeba uprostřed projektu vložena anglická píseň Live in The Street, protože je o životě na ulici, na které Edith v té době ještě žila. Písně jsou přeházené, aby lidé pochopili děj a o čem vlastně život na ulici je. Navíc závěrečná písnička byla s titulky, které jsme si překládali sami, protože české titulky nikde nebyly. Pan zástupce potom titulky vkládal do projektu. Nad projekcí jsme strávili opravdu hodně času. Písničkám a ději byly přizpůsobené i autentické fotografie. Například fotografie z roku 1925 je z náměstí, kde se Edith opravdu pohybovala. Dokonce jsme tam použili i fotografii ulice, kde se narodila. Snažili jsme se co nejbliž fotografiami, záznamem i skladbami přiblížit době, ve které se to právě odehrávalo. Samozřejmě je tomu přizpůsobené i dobové oblečení.

Jak jste sháněli dobové oblečení?

Původně jsme chtěli zapojit rodiče a prarodiče, aby našli své staré prvorepublikové oblečení. Po první kostýmové zkoušce jsme ale zjistili, že je moc barevná různorodost kostýmů, a to se nám nelíbilo. Takže jsme se rozhodli, že kostýmy sjednotíme. Většinu kostýmů jsme si půjčili v divadle v Opavě a něco došivala místní šikovná švadlena paní Nováková, která nám, jako tanečnímu oboru, velice pomáhá. Dobové kostýmy jsme ponechali hlavním postavám. Kluci měli dobové kostýmy, staré Edith a Mômone jsme šaty koupili v obchodním domě, sbor měl kostýmy sjednocené a děti si musely jen sehnat bílé košile ke krku, protože se v té době nosily. Chtěli jsme se přiblížit na ulici ve Francii do doby, kdy se děj odehrává.

Scéna hospody

Podle čeho jste vybírala děti do tohoto projektu?

V září jsem tento dobrovolný projekt představila dětem a na třídních schůzkách i rodičům. Jména dětí jsem už měla vybrané přes prázdniny. Všichni byli srozuměni s tím, že budou pracovat mimo vyučovací hodiny. Že se budeme scházet ve čtvrtek a o víkendech. Po pětileté zkušenosti s našimi dětmi jsem už věděla, jak dalece jsou ty děti ochotné, jak mají daleko školu, jak chodí pravidelně na hodinu a jestli nenavštěvují jiné kroužky. Byly vybrány děti, které mají opravdu jen taneční obor, aby nebyly přetěžovány. Zkoušelo se kolikrát do 8 hodin večer.

Nikdo z 35 žáků a jejich rodičů si na nic nestěžoval. Žáci chodili vesměs poctivě. Tento projekt byl také o začlenění dětí do profesionální práce a trošičku i o zodpovědnosti. Aby byli zodpovědní za práci, kterou odvedou. Jedna věc je vše vymyslet a horší je potom realizace.

Nastaly nějaké změny v obsazení? Stalo se, že musel někdo skončit?

V průběhu roku se měnilo obsazení. Ale striktně jsem řekla, že je hlavní obsazení dané a nehodlám ho už měnit. Ovšem hned

V objetí

asi během 14 dnů. Postavy Edith měly být 2, každá měla mít původně celé představení. Během roku jsem měnila scénář a různých problémů za ten rok bylo dost. Ale myslím si, že obsazení jsem vybrala dobře. Byly chvíle, kdy děvčata nevěděla, co po nich chci. Doporučila jsem jim přečíst si knížku, nebo se podívat na film, jak se Edith tvářila a jak chodila. Samy se potom zapojovaly, aby zjistily, kdo vlastně byla Edith Piaf. Teď vím, že znalosti o Edith Piaf jsem tímto projektem předala minimálně 98 dětem v tanečním oboru, a když připočtu rodiče, tak minimálně 200 až 300 lidem v Hranicích.

vní obsazení dané a nehodlám ho už měnit. Ovšem hned v září jsme museli měnit obsazení hlavní postavy. Z 50 dětí, které jsou ve věku, kdy by to relativně mohly zvládnout, vybrat hlavní postavu bylo dilema. Vybrala jsem dvě dívky, které mě přesvědčily svým výrazem, zodpovědností k práci a nadšením. Přesvědčily mě spíše tou zodpovědností k práci, protože výraz v obličeji buď někdo má, nebo ne. U dětí to bylo stejně nereálné, protože úmrtí dítěte nevyjádří. Ona praxe je největší přínos na jakékoli emoce, výrazy, hraní, suverenitu a schopnost vžít se do své postavy. Měla jsem obsazení kupodivu vymyšlené

Můžete nám říci něco k ději tohoto příběhu?

Projekt je rozdělen do tří fází. Nejdříve přijde již stará Edith a vzpomíná na svůj život. Takže se vidí jako šestnáctiletá na ulici. Prožívá svoji první lásku a potom úmrtí dítěte. Po této strašné události je děj položený zpět na ulici. Protože ale ještě nebyla známá, tak se přesně neví, kdy rodila. O své dítě přišla zhruba ve 21 letech, kdy měla její dcerka asi 2,5 roku. Zemřela na zápal mozkových blan, který se v té době neléčil. Zlom, kdy ženě umře dítě, změní pohled na život. A v této chvíli je výměna mladé Edith za starší, která už dotančí celý projekt. Na závěr je její snad nejslavnější píseň, kde první refrén zpívá mladá Edith a druhý refrén stará Edith.

Děj začíná tak, že stará Mômone přivede starou Edith a posadí ji na lavičku, kde začne vzpomínat. Jak Vás napadlo vlastně začít koncem příběhu?

Takovou představu jsem měla od začátku. Nebyla ani vymyšlená projekce, což se začátkem listopadu zlomilo. Začala jsem hledat a z původní verze, kdy mělo být na plátně jen pár fotografií s rokem, ve kterém se děj odehrává, vznikla zcela jiná věc. Ale někdy byly právě fotografie pěkný oříšek. Například úmrtí dítěte. Sehnat fotku jejího dítěte není možné,

Stará a mladá Edith

takže abychom se co nejvíce přiblížili, nahradili jsme fotku její dcery jinou fotkou z té doby, a to holčičkou s kočárkem. Velice důležitá je v projekci i v ději panenka, která jen tím, že je, řekne více než tisíc slov. Myslím, že právě tam ani projekce nemusela být, protože Barča situaci zvládla tak bravurně, že všichni hned pochopili, co se všechno děje. Tanec je úžasná věc. Většina lidí ani neví, že se tělem dokáže vyjádřit spousta věcí a nepotřebujete k tomu ani žádnou projekci.

Pozvánka na taneční vystoupení, které proběhlo 19. 6. 2015

Při představení se mi slzy tlačily do očí nejen u úmrtí jejího malého dítěte, ale také když spadlo letadlo s partnerem Edith, boxerem Marcelem Cerdanem.

Zajímavostí je, že v projekci byl autentický záběr letadla, které se s ním zřítilo. Našli jsme ve francouzských novinách fotku, jak nastupuje do letadla a jak se loučí s lidmi. Byl mistrem světa v boxu a v té době byl známý víc než Edith.

Kdo hledal fotografie k představení?

S celým projektem mi pomáhal pan zástupce Rostislav Plachý. Něco jsem si dodala sama, ale většinu hledal on. Já jsem si řekla, co chci, a v průběhu roku se projekce rozšířila o spoustu dalších záběrů.

Jaká je budoucnost projektu Edith Piaf?

V nejbližší době chystáme druhou premiéru, a to v den, kdy uplyne sto let od narození Edith Piaf. Toto plánujeme na prosinec 19. 12. 2015. A co dál? Chceme představení nabídnout školám, které se uskuteční 18. 12. 2015. Toto představení bude určeno převážně pro druhý stupeň Základních škol a pro žáky středních škol. Chtěla bych dnešním dětem přiblížit v jak těžké době Edith Piaf žila, co všechno si musela prožít. Pokud by se nám s tímto projektem podařilo někam vyjet, byli bychom rádi. Máme rozjednané vystoupení pro naši přátelskou spolupracující školu na Slovensku, v Žilině.

Jaké jste měla pocity, když jste do tohoto projektu šla?

Byla jsem překvapená, jak byli všichni nadšení a bez váhání do toho šli.

A i když byli děti i rodiče srozuměni i s těmi negativními věcmi, tak to ustáli luxusně. Takže já jsem byla překvapená jejich reakcí a jejich nadšením a přístupem.

A dnes? Vaše pocity po premiéře?

Splnila jsem si sen, jsem spokojená. Jsem ráda, že se vše podařilo, jsem hlavně ráda za děti a jejich rodiče, ty účinkující, ale i ty, co nám byli oporou. Také hlavně, že to nevzdali a vše dopadlo báječně.

I když byla premiéra před dvěma měsíci, i přes to všechno, že je to tak dlouho, se mi emoce vrací. Ty vzpomínky i pocity jsou pořád stejné. Víte, mám radost z toho, co jsme vytvořili. Zodpovědnost dětí k práci je na jejich věk neuvěřitelná. Jsem šťastná a vyplatilo se opravdu počkat právě na tento ansámbl. Děkuji všem.

Zkouška závěrečného obrazu

Ráda bych všechny pozvala, aby přišli na druhou slavnostní premiéru dne 19. 12. 2015 do hranické Sokolovny a prožili si to kouzlo spojené s Edith Piaf. Jste srdečně zváni.

Já děkuji vám, paní Martínková. Výsledek je fantastický. Sama jsem představení vstřebávala s nadšením a úžasem. Lidé Vás odměnili „standing ovation“ a nebyli k utišení. Myslím, že právě toto je pro Vás všechny ta správná odměna. Protože byl projekt tak dokonale zpracován také díky vaší spolupráci s panem zástupcem Rostislavem Plachým a spoustou dalších lidí, budeme v příštím čísle našeho časopisu pokračovat rozhovorem s muži tohoto projektu. Uvidíme nejen projekt Edith Piaf jejich očima.

Šárka Procházková

Fotografie: Mira Raindl, MediaSteel

Závěrečný koncert HOPEM - POPEM

Naše škola pořádá již několik let koncipované koncerty, na kterých se podílí všechny obory školy. Koncerty jsou vždy vyprodány a jejich úroveň je opravdu vysoká. Rádi bychom i tímto článkem poděkovali všem našim pedagogům.

HOPEM POPEM byl název závěrečného koncertu ZUŠ Náchod, který se konal dne 10. 6. 2015 v divadle Dr. Josefa Čížka v Náchodě. Koncert začal Dukem Ellingtonem a jeho „C Jam Blues“, které nás zavedlo do počátků popové hudby a pokračoval Gerschwin Miller s jeho nesmrtelným „In The Mood“. Při skladbě „Folson Priso Blues“ Johnnyho Cashe se pódium kromě hráčů

Scénický tanec

a zpěváků zaplnilo žáky tanečního oboru, kteří svou bezprostředností a hravostí donutili diváky podupávat si do rytmu country. Nesměla chybět ani skladba rock 'n' rollového krále Elvise Presleyho „Jailhouse Rock“. V dalším období nás vítal Sinatra Amstrong a hlavně nesmrtelní The Beatles. Při scénickém tanci na hudbu skupiny Queen celé hlediště nedýchalo a prožívalo pocity nemocného Freddieho Mercuryho. Z 80. let minulého století zazněla krásná skladba „Satisfaction“ a nezapomenutelným zážitkem pro posluchače byla skladba skupiny Pink Floyd „Another Brick In The Wall“, kde se propojila hudba a tanec.

Píseň – C Jam Blues

Krabice představovaly cihly a ty tvořily zeď, na kterou byl promítnut videoklip. V závěru koncertu zazněly skladby „Mamma Mia“ nebo „Waterloo“. Nakonec jsme všichni zpívali společnou skladbu Michaela Jacksona „We Are The World“.

Po celou dobu nás provázely „voskové figuríny“, které zázračně oživaly a vnášely do děje humor, nadsázku a vtip. Těmito vstupy navazovaly atmosféru doby, vysvětlovaly některé souvislosti a humorem bavily diváky. Scéna, kterou připravil Výtvarný obor, byla úžasná a vizuálně propojila výtvarno s hudbou.

Závěrečná píseň – We are the World

Potleskem vestoje dali diváci najevo, že výkony, které podali žáci ZUŠ Náchod, jsou dokladem toho, že výuka na této škole má výbornou úroveň, a že pedagogové všech oborů dokážou najít společnou řeč a připravit tak skvělý koncert.

Děkujeme a těšíme se na další koncerty této ZUŠky.

Nikola Zavadová
ZUŠ Náchod

Organizace školního roku 2015/2016

- 1. 9. 2015** (út) Začátek školního roku
- 28. 9. 2015** (po) Den české státnosti
- 28. 10. 2015** (st) Den vzniku samostatného Československého státu
- 29. 10. – 30. 10. 2015** (čt – pá) Podzimní prázdniny
- 17. 11. 2015** (út) Den boje za svobodu a demokracii
- 23. 12. 2015 – 3. 1. 2016** (st – ne) Vánoční prázdniny
- 28. 1. 2016** (čt) Ukončení prvního pololetí školního roku
- 29. 1. 2016** (pá) Pololetní prázdniny

Jarní prázdniny 2016

1. 2. – 7. 2. 2016	8. 2. – 14. 2. 2016	15. 2. – 21. 2. 2016
Kroměříž	Česká Lípa	Mladá Boleslav
Uherské Hradiště	Jablonec nad Nisou	Příbram
Vsetín	Liberec	Tábor
Zlín	Semily	Prachatice
Praha-východ	Havlíčkův Brod	Strakonice
Praha-západ	Jihlava	Ústí nad Labem
Mělník	Pelhřimov	Chomutov
Rakovník	Třebíč	Most
Plzeň-město	Žďár nad Sázavou	Jičín
Plzeň-sever	Kladno	Rychnov nad Kněžnou
Plzeň-jih	Kolín	Olomouc
Hradec Králové	Kutná Hora	Šumperk
Teplice	Písek	Opava
Nový Jičín	Náchod	Jeseník
	Bruntál	

22. 2. – 28. 2. 2016	29. 2. – 6. 3. 2016	7. 3. – 13. 3. 2016
Benešov	Praha 1 až 5	Praha 6 až 10
Beroun	Blansko	Cheb
Rokycany	Brno-město	Karlovy Vary
České Budějovice	Brno-venkov	Sokolov
Český Krumlov	Břeclav	Nymburk
Klatovy	Hodonín	Jindřichův Hradec
Trutnov	Vyškov	Litoměřice
Pardubice	Znojmo	Děčín
Chrudim	Domažlice	Přerov
Svitavy	Tachov	Frýdek-Místek
Ústí nad Orlicí	Louny	
Ostrava-město	Prostějov	
	Karviná	

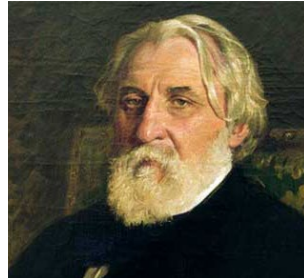
- 24. 3. – 25. 3. 2016** (čt – pá) Velikonoční prázdniny
- 28. 3. 2016** (po) Velikonoční pondělí
- 30. 6. 2016** (čt) Ukončení druhého pololetí školního roku
- 1. 7. – 31. 8. 2016** (pá – st) Hlavní prázdniny
- 1. 9. 2016** (čt) Zahájení školního roku 2016/2017

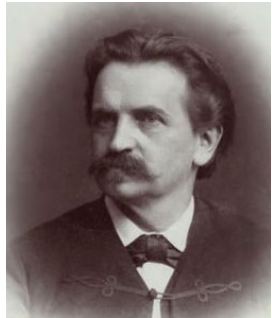
Kalendárium

3. 9. 1883 (132 let)

Zemřel Ivan **Sergejevič Turgeněv** – významný ruský spisovatel realismu, prozaik, básník a publicista. Ve svém díle zobrazil život ruské společnosti 40. až 70. let 19. století. Začínal jako lyrický básník. Později začal psát prózu, kde velmi poeticky popisoval prostý venkovský lid i ruskou přírodu. Zároveň ostře kritizoval nevolnictví, což později významně přispělo k jeho zrušení. Turgeněv vynikal jemným až melancholickým líčením témat a schopností stručně charakterizovat i velmi složité postavy. Mezi jeho nejznámější díla patří kniha povídek Lovcovy zápisky, román Otcové a děti a drama Měsíc ve vsi.

5. 9. 1829 (186 let)

Narodil se **Josef Václav Frič** – český spisovatel, novinář a politik, představitel romantismu. Psal i pod pseudonymy M. Brodský a A. Hron. V roce 1848 byl mluvčím radikálního studentského spolku „Slávie“ a vedl pražské studenty na barikády. Od té doby se aktivně podílel na politických aktivitách nejen v Československu. Podílel se na organizaci protimaďarského povstání, v roce 1849 s přáteli založil spolek „Českomoravské bratrstvo“.

Několikrát byl zatčen a odsouzen. V roce 1859 byl propuštěn pod podmínkou emigrace. Po návratu do Čech se z politického života úplně stáhl a věnoval se pouze literatuře. Podílel se také na vydání almanachu Máj.

6. 9. 2007 (8 let)

Zemřel **Luciano Pavarotti** – světoznámý operní zpěvák, přezdíváný „král vysokého C“. Je považován za jednoho z nejlepších tenorů historie. Byl jedním z nejpopulárnějších tenorů vůbec. Největší popularitu mu přineslo jeho „členství“

ve hvězdném týmu Tří tenorů. Také se věnoval charitě, pomáhal uprchlíkům a pracoval pro Červený kříž. Miloval také moderní rockovou a popovou hudbu, což dokládá několik jeho koncertů se Stingem, irskými U2 nebo Bryanem Adamsem, což mělo pozitivní vliv na popularizaci vážné hudby.

17. 9. 1873 (142 let)

Narodil se **Maxmilián Theodor Jan Švabinský** – český malíř, grafik a rytec. Jeden z nejvýznamnějších českých umělců dvacátého století, obdivován pro neobyčejnou kreslířskou zručnost a rozmanitost grafických technik. Patří ke generaci umělců, kteří položili základy moderního výtvarného umění 20. století. Také se velkou měrou podílel na zviditelnění českého výtvarného umění v celé Evropě.

23. 9. 1901 (114 let)

Narodil se **Jaroslav Seifert** – významný český básník, spisovatel, novinář a překladatel. Patřil mezi členy hnutí Devětsil a stál na počátku ryze českého uměleckého směru poetismu. Je jediný Čech, který dostal Nobelovu cenu za literaturu. Mezi jeho nejvýznamnější díla patří básnická sbírka Na vlnách TSF, poválečná Píseň o Viktorce a Koncert na ostrově, kde vzpomíná na mládí, dětství a okupaci.

25. 9. 1906 (109 let)

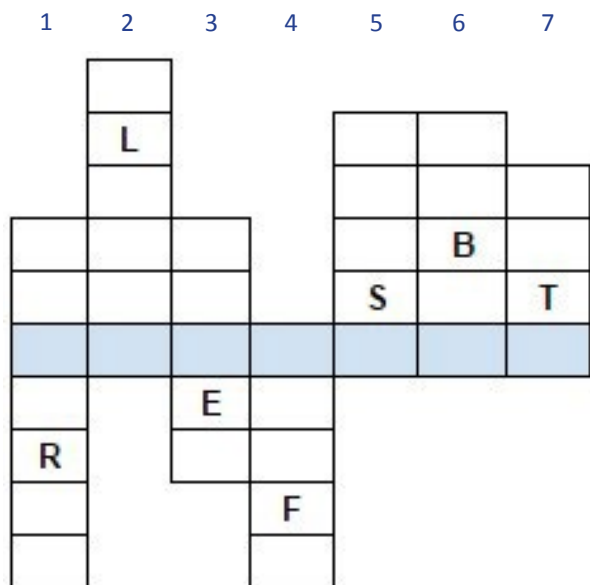

Narodil se **Jaroslav Ježek** – český hudební skladatel, klavírista, sbormistr a dirigent. Autor taneční, divadelní, filmové i vážné hudby. Hudební inspiraci hledal převážně v jazzu. Působil v Osvozeném divadle a vytvořil zde nesmrtelné trio: Ježek skládal hudbu, Werich s Voskovcem k hudbě psali texty. Toto spojení hudby s dobrým textem zaručovalo divácký úspěch.

Luštění

Hřebenovka

Jaký hudební nástroj se ukrývá v tajence?

Svisle:

1. Druh malby
2. Dřevěný dechový hudební nástroj
3. Umělec jinak
4. Strunný hudební nástroj
5. Latinskoamerický tanec
6. Bicí nástroj
7. Základní hudební grafické symboly

Vodorovně:

TAJENKA

Sudoku

	4			9		3		
6						8		
5		2	6	4	3			1
				8			4	7
		8		6		3		
7	2			1				
3			2	9	6	1		5
		5						9
	9		5				2	

Řešení z čísla 10

Sudoku

5	3	4	6	7	8	9	1	2
6	7	2	1	9	5	3	4	8
1	9	8	3	4	2	5	6	7
8	5	9	7	6	1	4	2	3
4	2	6	8	5	3	7	9	1
7	1	3	9	2	4	8	5	6
9	6	1	5	3	7	2	8	4
2	8	7	4	1	9	6	3	5
3	4	5	2	8	6	1	7	9

Minikvíz: 1a, 2a, 3b, 4b, 5c, 6a, 7a, 8b, 9c, 10b, 11 b

Hřebenovka: v arabštině

Minikvíz pro děti

1. Kdy byly položeny základní kameny národního divadla?
 - a) v roce 1868
 - b) v roce 1568
 - c) v roce 1845
2. Flažolet je způsob hry na:
 - a) harmoniku
 - b) smyčcové (nebo jiné strunné) hudební nástroje
 - c) malý buben
3. Karikaturista je:
 - a) malíř pokojů
 - b) kreslíř – humorista
 - c) člověk, který čmárá po zdech
4. K čemu slouží v divadle foyer?
 - a) k odkládání kabátů
 - b) k ubytování herců
 - c) k osvěžení a oddechu diváků během přestávky
5. Rytina je:
 - a) grafická technika
 - b) druh malířského plátna
 - c) rýha na podlaze po tanečním vystoupení
6. Baletní špičky jsou:
 - a) taneční obuv s vyztuženou špičkou
 - b) taneční obuv bez vyztužení
 - c) zákusek pro tanečnický
7. Cílem scénického tance je:
 - a) tančit až do rána
 - b) vyjádření příběhu, myšlenky nebo pocitu
 - c) tančit co nejméně
8. Nátrubek je:
 - a) kovový nástavec žesťových hudebních nástrojů
 - b) druh flétny
 - c) systém klapky na trubce
9. Antonio Stradivari byl:
 - a) italský houslařský mistr
 - b) italský malíř
 - c) vynálezce gramofonu
10. Ceroplastika je:
 - a) modelování s keramickou hlínou
 - b) modelování voskem
 - c) ubrousková technika
11. Studio Ypsilon vzniklo v:
 - a) Praze
 - b) Hradci Králové
 - c) Liberci

Své odpovědi nám zasílejte do 30. 9. 2015 na e-mail redakce@prozus.cz nebo SMS na telefonní číslo **605 439 432** (uvedte své jméno, adresu a věk). Každý desátý autor správných odpovědí obdrží věcnou cenu.

Šárka Procházková

V příštím čísle najdete

1. ZUŠ Velké Bílovice
2. Rozhovor s Mgr. Janou Zachovalou, ředitelkou ZUŠ Velké Bílovice
3. Stromy před školy
4. Chcete své dítě přihlásit do literárně-dramatického oboru?

Chcete zviditelnit Vaši školu?

Pořádáte významný koncert, výstavu nebo představení? Napište nám, Váš příspěvek rádi uveřejníme v některém z dalších čísel časopisu proZUŠ.

Šárka Procházková

telefon: 605 439 432

e-mail: sarka.prochazkova@prozus.cz

Tereza Tobolíková, DiS.

telefon: 777 615 315

e-mail: tereza.tobolikova@prozus.cz

Tiráž: Vydává proZUŠ z.s., redakce@prozus.cz, www.prozus.cz

Redakce: Šárka Procházková, Tereza Tobolíková, DiS.

Vychází: září 2015

Uzávěrka příštího čísla: 30. 9. 2015

Časopis proZUŠ je zdarma e-mailem rozesílán všem základním uměleckým školám v České republice. Je určen k volnému šíření a tisku. Také vy ho můžete každý měsíc zdarma dostávat do své e-mailové schránky, napište na adresu redakce@prozus.cz. Všechna již vydaná čísla najdete na www.prozus.cz